"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏବେ ତୁମେମାନେ ଏଭଳି ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛ ଯେଉଁଠି କୌଣସି ସୀମା ନାହିଁ, ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ସାରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଡ୍ରାମାର କେଉଁ ବନ୍ଧନରେ ବାବା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧା ହୋଇଛନ୍ତି?

ଉତ୍ତର:- ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ମୁଁ ଏହି ବନ୍ଧନରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ନ ଆସିଛି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତୁଆ ହୋଇଥିବା ସୂତା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ସଜାଡି ହେବ ନାହିଁ । ବାକି ମୁଁ ତୁମ ଉପରେ କୌଣସି କୃପା ବା ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁନାହିଁ । ମୁଁ କୌଣସି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ତ ଆସୁଛି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ।

ଗୀତ:- ତୁହ୍ମେ ପାକେ ହମନେ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଗୀତର ଏହି ପଦକୁ ଶୁଣି ତୁମମାନଙ୍କର ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରୀ ଉଠିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ ତୁମେମାନେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଯଦିଓ ସାରା ଦୁନିଆରେ କେତେ ବି ବିଦ୍□ାନ, ପଣ୍ଡିତ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ବି ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ, ବେହଦର ପିତା ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥା କେବଳ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ - ମୁଁ ଯିଏ ଏବଂ ଯେମିତି ବି ହୁଏ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର । ବାବା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ଯିଏ ଏବଂ ଯେମିତି ବି ହୋଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ମୋର ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ସିଏ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କର ପିତା । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଦେଖ ରାବଣର କେତେ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି । ଜଣେ ବି କେହି ବୁଝିପାରୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କହୁଛେ, କିନ୍ତୁ ପିତା କହିବା ଦ୍□ାରା ସେତେ ଖୁସି କାହିଁକି ମିଳୁନାହିଁ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି । ସେହି ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଏକଥା କେତେ ସହଜ କିନ୍ତୁ କେହି ବି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଇଏ ତ ସେହି, ଯାହାଙ୍କୁ ସାରା ଦୁନିଆ ଡାକୁଛି - ହେ ଖୁଦା, ହେ ରାମ.... ଏହିଭଳି ଡାକି ଡାକି ପ୍ରାଣ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହି ପିତା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଏବେ ସେଠାକୁ ଚାଲିଗଲାଣି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି । କଳ୍ପ କଳ୍ପ ବାବା ଆସି ପତିତରୁ ପାବନ କରି ଦୁର୍ଗତିରୁ ସଦଗତିକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି - ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରୁଥିବା ବାବା । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ତୁମେ ହେଲ ଅତିପ୍ରିୟ ମିଠା ସନ୍ତାନ । ଏହିସବୁ କଥା କେବଳ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେହେତୁ ମୁଁ ଭାରତରେ ଜନ୍ମ ନେଉଛି, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସେହିମାନେ ହିଁ ମୋର ପ୍ରିୟ ହେବେ । ସ୍ମରଣ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁ ଧର୍ମର, ସେମାନେ ସେହି ଧର୍ମର ଧର୍ମସ୍ଥାପକଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । କେବଳ ଭାରତବାସୀମାନେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ଥିଲୁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଭାରତ ହିଁ ପ୍ରାଚୀନ ଦେଶ, ତେବେ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି କିଏ କହିଲା ସେତେବେଳେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା । ଏଭଳି ଅନେକାନେକ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି । କିଏ କ'ଣ, କିଏ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଏକଥା କିଏ କହିଲା ଗୀତା ଶିବ ପରମାତ୍ମା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ହିଁ ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି । ପରମାତ୍ମା ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କର ହିଁ ସାରା ଖେଳ ଚାଲିଛି । ଏସବୁ ଭଗବାନଙ୍କର ହିଁ ରୂପ । ଭଗବାନ ହିଁ ଅନେକ ରୂପ ଧାରଣ କରି ଲୀଳା କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାହା କରିପାରିବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ, ମାୟା କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ । ଆଜି କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚିତ ନେବୁ, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ, କାଲି ତାଙ୍କର ଦେଖାନଥିବ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, କେତେ ସବୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ଯିଏ ମମ୍ମାଙ୍କୁ ଗାଡିରେ ବସାଇ ସେବା ପାଇଁ ନେଇଯାଉଥିଲେ, ସିଏ ଆଜି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ମଧ୍ୟ ମାୟାର ସଙ୍ଗରେ ଆସି ଏଭଳି ଖସି ଯାଉଛନ୍ତି, ଯେପରି ଏକଦମ ତଳେ ପଡିଯାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବୁଝିଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝିବେ । ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ଦେଖ କ'ଣ ସବୁ ଚାଲିଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଦେଖ କ'ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ଗୀତ ଶୁଣିଲ ନା । ତୁମେମାନେ କହୁଛ, ଆମେ ଏଭଳି ବର୍ସା ନେଉଛୁ ଯାହାକି ଆମେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଯାଇଛୁ । ସେଠାରେ କୌଣସି ସୀମା ଆଦିର କଥା ହିଁ ନ ଥାଏ । ଏଠାରେ ସବୁ କଥାର ସୀମା ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି, ଆମର ସୀମା ଭିତରକୁ ଯଦି ତୁମର ଉଡାଜାହାଜ ପୁଣି ଆସିବ, ତେବେ ଗୁଳି କରିଦେବୁ । ସେଠାରେ ତ କୌଣସି ସୀମାର କଥା ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ଏହି ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ ଏକଥା ଜାଣିଛ ଯେ, ପୁନର୍ବାର ଆମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ନିଶ୍ଚିତ ହେବୁ । ଅନେକ ଥର ଆମେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇଛୁ । ଅଳ୍ପ ସମୟ ଦୁଃଖ ପାଇଛୁ କିନ୍ତୁ ସୁଖ ତ ବହୁତ ଭୋଗ କରିଛୁ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅପାର ସୁଖ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମାୟାଠାରୁ ହାରିଯାଅ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ତ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ତ ଏକାଭଳି ସୁପୁତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାହାର ଯଦି ୫-୭ଟି ପିଲା ଥା'ନ୍ତି

ସେଥିରୁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି କୁପୁତ୍ର ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ବାପା-ମାଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଖରାପ କରିଦିଅନ୍ତି । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ, କୋଟି-କୋଟି ଟଙ୍କା ଉଡାଇ ଦିଅନ୍ତି । ବାପା ଏକଦମ୍ ଧର୍ମାତ୍ମା, ପିଲାମାନେ ଏକଦମ ବିପଥଗାମୀ ଅମଣିଷ । ବାବା ଏହିଭଳି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବହୁତ ଦେଖିଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ, ସାରା ଦୁନିଆ ଏହି ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଜନ୍ମସ୍ଥାନ ଏହି ଭାରତ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ନିଜର ଜନ୍ମମାଟି ପ୍ରତି ଆଦର ଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଯଦି କେହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଶରୀର ଛାଡନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ଗାଁକୁ ନେଇ ଆସନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତୁମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କହିବ ଆମେ ପୁନର୍ବାର ସେହିଭଳି ଦେବତା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଆମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲୁ ଏବେ ଆମର ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ହୋଇଯାଇଛି । କେଉଁଠୁ ଆସି କେଉଁଠି ପଡିଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରି କରି ଆମର ଏହିଭଳି ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯାଇଛି । ଡ୍ରାମାକୁ ତ ବୁଝିବାର ଅଛି ନା । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ହାରିବା ଆଉ ଜିତିବାର ଖେଳ । ଏହି ଖେଳ ଭାରତର ହିଁ ଅଟେ । ଏଥିରେ ତୁମର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପାର୍ଟ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛ, ବହୁତ ସୁଖ ଭୋଗ କରୁଛ । ତୁମଭଳି ସୁଖ ଆଉ କେହି ଭୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯାହାର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗ । ଏହା ହେଲା ନର୍କ ଦୁନିଆ । ଏଠିକାର ସୁଖ କାକବିଷ୍ଠା ସମାନ ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଅଟେ । ଆଜି ଯିଏ ଲକ୍ଷପତି ଅଛନ୍ତି ଆର ଜନ୍ମରେ କ'ଣ ହେବେ? ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ପାପାତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ସତ୍ୟଯୁଗ ହେଲା ପୁଣ୍ୟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମା ହେବାକୁ ଯାଉଛ, ତେଣୁ କେବେ ବି ପାପ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସଦା ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସତ୍ୟତା ପୂର୍ବକ ଚାଲିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦ୍□ାପରଯୁଗଠାରୁ ମୋ ସହିତ ଧର୍ମରାଜ ସଦାସର୍ବଦା ରହିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ- ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ମୋ ସାଥୀରେ ଧର୍ମରାଜ ନ ଥା'ନ୍ତି । ଦ୍□ାପରଯୁଗଠାରୁ ତୁମେମାନେ ମୋ ଅର୍ଥେ ଦାନପୁଣ୍ୟ କରିଆସିଛ । ଈଶ୍□ର ଅର୍ପଣ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି ନା । ଗୀତାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମ ଲେଖାଥିବା କାରଣରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ପଣମ୍ ଲେଖିଦେଇଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦାନର ପ୍ରତିଦାନ ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ତେଣୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ପଣମ୍ କହିବା ଭୁଲ, ଈଶ୍□ର ଅର୍ପଣମ୍ କହିବା ଠିକ୍ । ଶ୍ରୀଗଣେଶ ଅର୍ପଣମ୍ କହିବା ଦ୍□ାରା ତ କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ପୁଣି ବି କିଛି ନା କିଛି ଭାବନାର ଫଳ ମୁଁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ମୋତେ ତ କେହି ଜାଣି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛ, ତେଣୁ କହୁଛ ଆମେ ସବୁ କିଛି ଶିବବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଅର୍ପଣ କରୁଛୁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମର ବର୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ଏବେ ହିଁ ହେଉଛି ତଳକୁ ଖସିବାର ସମୟ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଯାହା ବି ଦାନ ପୁଣ୍ୟ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ପାପାତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାର କଳା ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଯାଉଛି । ଯାହା ବି କିଛି ମିଳୁଛି, ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ କାଳ ପାଇଁ । ଏବେ ତ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମିଳୁଛି । ତାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରାମରାଜ୍ୟ । ଏମିତି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ, ସେଠାରେ ଈଶ୍□ରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥାଏ । ରାଜ୍ୟ ତ ଦେବୀ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ରାଜ୍ୟ କରୁନାହିଁ । ତୁମର ଯେଉଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଗଲାଣି । ଯାହାକି ଏବେ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ବାବା ତ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସଚ୍ଚା ବାବା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମକୁ ବେହଦର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ତୁମର ପ୍ରଚୁର ମାତ୍ରାରେ ରୋଜଗାର ହେଉଛି । ତୁମେମାନେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇ ଯାଉଛ । ସେମାନେ ପୁଣି ସେହି ହିଂସାର ଚକ୍ର ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତରେ ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନର ଚକ୍ର । କିନ୍ତୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଉଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଅନ୍ୟ ପଟେ କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଚିତ୍ର ରଖ । ଏସବୁ ତୁମର ମୁଖ୍ୟ ଚିତ୍ର ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହାଦ୍□ାରା ସାରା ସୂତା ହିଁ ଅଡୁଆ ହୋଇଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଅଡୁଆ ସୂତା ବାବାଙ୍କ ବିନା କାହା ଦ୍□ାରା ବି ସଜାଡି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ନିଜେ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି, ମୋତେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ପଡୁଛି । ମୁଁ ଏହି ଡ୍ରାମାରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି । ମୁଁ ଆଦୌ ଆସିବି ନାହିଁ ଏପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ, ମୁଁ ଆସି ମୃତବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଜୀବନ୍ତ କରିଦେବି ବା କାହାକୁ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବି । ଏମିତି ବହୁତ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ମୋ ଉପରେ କୃପା କର । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କୃପା ଆଦିର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ଡାକୁ ନ ଥିଲ ଯେ ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର - ଯେମିତି ଆମର କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇ ନ ଯାଉ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ କହୁଛ, ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଆସ । ଶରୀରର ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ତ ଡାକ୍ତରମାନେ ବି ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ କ'ଣ ସେଥିପାଇଁ ଆସୁଛି କି! ତୁମେ କହୁଛ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କର ବା ଶାନ୍ତି ଦିଅ । ଏପରି କେହି କୁହନ୍ତି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଆମକୁ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କର । ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଶାନ୍ତି ବା ମୁକ୍ତି ତ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ପାର୍ଟ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଯେଉଁମାନେ ପରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ କେତେ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସିବାକୁ ଲାଗିଛନ୍ତି । ଏତେ ସମୟ ହେବ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରେ ତ ରହିଲେ ନା । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପାର୍ଟ ଅଛି ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସିବେ । କାହାର ପାର୍ଟ ବଦଳି ପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଶାନ୍ତିଧାମରେ ତ ବହୁତ ଆତ୍ମା ରହୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଶେଷ ସମୟର ପାର୍ଟ ଅଛି ସେମାନେ ଶେଷରେ ହିଁ ଆସିବେ । ଏହିଭଳି ବୃକ୍ଷ ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହି ଚିତ୍ର ଆଦି ଯାହା କିଛି ତିଆରି ହୋଇଛି, ସେହି ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତୁମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ।

ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର ତିଆରି ହେବ । କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ହିଁ ତିଆରି ହେବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ବିସ୍ତାରର କଥା କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଡ୍ରାମା ଚକ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏବେ ପୁଣି ସିଢ଼ି ଚିତ୍ର ବାହାରିଛି । ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବିଲକୁଲ୍ ଯେପରି ବୁଦ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଯେ, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଯିଏକି ଜ୍ଞାନର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ଆମକୁ ଏହି ଶରୀର ଦ୍□ାରା ପାଠପଢାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି ଯିଏକି ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲେ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଉଛୁ । ଗୀତାରେ ତ ଏହି ସବୁ କଥା ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଇଏ ନିଜେ ହିଁ ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜାରୀ ଥିଲେ । ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଗୀତା ପଢୁଥିଲେ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଭାବିବେ ଯେ ଇଏ ତ ବହୁତ ବଡ ଧର୍ମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଭୁଲିବାକୁ ପଡୁଛି । ତଥାପି ତ ଇଏ ଗୀତା ଆଦି ପଢିଛନ୍ତି ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ସବୁ କଥା ଜାଣିଛି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଚାର କର ଯେ, ଆମେ କାହା ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛୁ, ଯାହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ, ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ବାରମ୍ବାର କାହିଁକି ଭୁଲି ଯାଉଛୁ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ୧୬ ଘଣ୍ଟା ଫ୍ରି ଦେଉଛି ବାକି ସମୟ ନିଜର ସେବା କର । ନିଜର ସେବା କରୁଛ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍□ର ସେବା କରୁଛ । ଏତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ଯାହାକି କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ଅତି କମ୍‌ରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିପାରିବ । ତେବେ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କ’ଣ ଆଠ ଘଣ୍ଟା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବ ନାହିଁ! ସେହି ଅବସ୍ଥା ଯେତେବେଳେ ହେବ ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡିଯିବ ଯେ, ଇଏ ବହୁତ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏଭଳି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ବହୁତ ସେବା କରୁଛି । ଭାଷଣ ବହୁତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୋଗ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ବିକର୍ମର ବୋଝ ବହୁତ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ସକାଳୁ ଉଠି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ୨ଟାରୁ ୫ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଫାଷ୍ଟକ୍ଲାସ୍ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ରହିଥାଏ । ଆତ୍ମା ରାତିରେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଯାହାକୁ ନିଦ୍ରା କୁହାଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେତେ ହୋଇପାରୁଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମନମନାଭବ । ଏହା ହେଉଛି ଚଢତି କଳାର ମନ୍ତ୍ର । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସିଧା ଏବଂ ସଚ୍ଚା ହୋଇ ଚାଲିବାର ଅଛି । ଆମେ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିବାର ଅଛି । ସୁପୁତ୍ର ହେବାର ଅଛି ।

(୨) କର୍ମଧନ୍ଦା କରି ମଧ୍ୟ ଅତି କମରେ ୮ ଘଣ୍ଟା ଯୋଗଯୁକ୍ତ ସ୍ଥିତରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗ ହିଁ ହେଉଛି ମୁଖ୍ୟ କଥା ଏହା ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମର ବୋଝକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଦାତା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଦାନ ଦେଉଥିବା ଉଦାରଚିତ୍ତ ମହାଦାନୀ ହୁଅ ।

ତୁମେ ସବୁ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ତେଣୁ ନେବାବାଲା ନୁହେଁ ଦେବାବାଲା ଅଟ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକେଣ୍ଡରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଦେବାର ଅଛି । ଯଦି ଏହିଭଳି ଦାତା ହୋଇଯିବ, ତେବେ କୁହାଯିବ ଉଦାରଚିତ୍ତ, ମହାଦାନୀ । ଏହିଭଳି ମହାଦାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ସ୍□ତଃ ହିଁ ମହାନ ଶକ୍ତିର ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଦାନ କରିବାକୁ ହେଲେ ନିଜର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର ଥିବା ଦରକାର । ଯାହା ନେବାର ଥିଲା ସେ ସବୁ କିଛି ନେଇ ସାରିଲଣି, ଏବେ ଦେବା କାମ ବାକି ରହିଛି । ତେଣୁ ଦେଇଚାଲ, ଦେବା ଦ୍□ାରା ଭଣ୍ଡାର ଆହୁରି ଭରପୂର ହୋଇ ଚାଲିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସବୁ ବିଷୟରେ ପୂରା ନମ୍ବର ଜମା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ, ତେବେ ଗମ୍ଭୀରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

ନମ୍ରଚିତ୍ତ ଆତ୍ମା ସହଜରେ ସୁଖଦାତା ହୋଇପାରିବ କିନ୍ତୁ ଅଭିମାନ ନମ୍ରଚିତ୍ତ ହେବାକୁ ଦେଇ ନ ଥାଏ । ଯଦି ନମ୍ରଚିତ୍ତ ନ ହେବ ତେବେ ସେବା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେବାଧାରୀର ବିଶେଷତା ହେଲା ସଦା ନମ୍ରଚିତ୍ତ । ଯିଏ ନିଜେ ନଇଁ ପାରୁଥିବ ସେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୁଆଁଇପାରିବ । ଯେତିକି ନମ୍ରଚିତ୍ତ ହୋଇଥିବ ସେତିକି ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବ । ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ମାନତା ଅର୍ଥାତ୍ ନିରହଂକାରୀ ଗୁଣ ଥିବ ସେଠାରେ ରୋବାବ୍ ନ ଥିବ, ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ସ୍ଥିତି ଥିବ । ଯେପରି ବାବା କେତେ ନମ୍ରଚିତ୍ତ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର ।